

ГЛАВА 7

Емі зняла картину зі стіни. На звороті полотна кріпився невеличкий електронний пристрій.

— Це датчик,— пояснила вона.— Пам'ятаєш охорону і рамку на вході?

— Ти хочеш увімкнути сигналізацію? — здивовано спитав Ден.— Навіщо? Напевно, я геть тупий, бо нічого не розумію!

Емі відкрила свою непристойно дорогу сумку, витягла пакет із залишками сандвіча і запхала в нього датчик.

— Не я, а хтось інший увімкне! — сказала вона і швидко пояснила Дену свій задум.

— Отже, уроки Спритного Ларрі нам знову знадобляться,— підсумував Ден.

Крізь скляну стіну вони побачили, що коридор порожній, і кинулися до дверей у вестибюль. Ден виглянув у залу.

— Аукціон закінчився, публіка розходитьься,— прошепотів він.

— Це добре,— сказала дівчина,— розчинимось в натовпі.

— Не вийде. На виході чотири здоровезних охоронці.

— Нічого страшного!

Емі припала до шпарини в дверях. Біля входу в аукціонну залу ще юрмилися люди. Фрау Гертлер стояла неподалік, напружено посміхаючись і оглядаючи приміщення.

Емі швидко вивчила натовп і зупинилася на елегантно вбраній жінці.

Вишукана блондинка стояла в дверях, читаючи повідомлення на смартфоні. На одній руці в неї висів плащ, на другій бовталася сумочка. Точнісінько така сама, як у Емі.

— Ось та жіночка,— сказала вона братові.— Ти готовий?

Вони прослизнули у вестибюль і стали за спиною у блондинки. Та перекинула сумочку на другу руку, збираючись одягти плаща.

— Дозвольте допомогти,— запропонував Ден, підходячи ближче.

— Дякую вам, юначе,— схвально відповіла жінка з французьким акцентом.— А ще кажуть, що в американській молоді немає ані найменшого уявлення про гарні манери!

Вона повернулася, Ден теж, і жінка заплуталася у своєму плащі.

— Перепрощую,— обеззброююче посміхнувся Ден і знову повернувся, ніби випадково притиснувши руку блондинки до її спини.

— Пустіть мене, юначе!

— Вибачте... одну хвилиночку. Треба тільки...
обернути і...

Емі рушила до брата. Сумка блондинки зісковзнула з руки, Емі швидко підхопила її і замінила своєю сумочкою. Не зволікаючи ані секунди, дівчина розчинилася у натовпі.

— Ну, ось і все! — вигукнув Ден, вивільнивши блондинку.— Гарного вам дня!

Він наздогнав Емі, уповільнив крок і опустив голову, щоб не привертати уваги охоронців. Блондинка оминула їх і рушила до виходу. Коли вона проходила крізь рамку, пролунав оглушливий дзвін.

Фрау Гертлер блискавично обернулася на звук і кинулася до охорони, безцеремонно розштовхуючи відвідувачів. Емі з Деном рушили слідом.

— Покажіть вашу сумочку, мадам! — зажадав охоронець.

— Що ви собі дозволяєте?! — обурилася вона.

Охоронець підняв руку і твердо сказав:

— Мадам, прошу вас.

— Що тут відбувається? — запитав англійською чоловік із сивим волоссям. Хтось заговорив французькою. Емі навіть без перекладача зрозуміла, що багатії не в захваті, коли їхню свободу намагаються обмежити.

Фрау Гертлер глянула на монітор служби безпеки.

— Це Рембрандт,— тихо сказала вона охоронцеві.— Треба обшукати сумку.

— У вас Рембрандта вкрали? — заволав Ден.—
І куди охорона дивиться?!

— Мій Леонардо! — пролунав чийсь крик.

— Обшукуйте її, а в мене важлива зустріч! — заведе-
рещала Емі, перебиваючи гомін натовпу.

— У мене літак відлітає!

— На мене водій чекає!

— Пропустіть усіх, жінку затримайте,— тихо роз-
порядилася фрау Гертлер.

Разом із натовпом Емі з Деном кинулися до вихо-
ду. Охоронець здивовано крутив у руках сандвіч.

— Що це? — запитала фрау Гертлер.

— Шинка з сиром.

— Бачите?! — триумфально сповістила блондин-
ка.— Бачите? Я тут ні до чого! Я вегетаріанка!

Вийшовши надвір, Емі закинула чужу сумку
в кущі і стрибнула в машину слідом за Деном.

— Поїхали,— наказала вона шоферові й відкину-
лася на спинку сидіння.

ГЛАВА 8

Від: В-1

До В-6

Чи ти добре пам'ятаєш своє завдання?
Стежити за Емі й Деном Кехілами.
Стежити і нічого більше! А тепер
поясни-но, люба моя, чому ти
не впоралася? Визнання своєї провини
полегшить вирок. Чи ти хочеш
випробувати мій терпець?

Веспер-Один закрив кришку телефону. Потім глибоко вдихнув і видихнув. На жаль, робити все самому неможливо. Довелося покластися на Вайомінгів, доручивши їм силові дії та стеження. Ці двоє — чудові безжальні убивці, хоча за ними треба весь час наглядати.

Страх — це відмінний стимул. Узяти хоча б тих самих Емі з Деном. Вони крутяться, як дзиги, виконуючи його накази.